

Széchenyi Lajos, Biharkeresztes szülötte, s bár több éve elköltözött innen, mégis szorosan kötődik a városunkhoz családja és a „Keresztesi Hírek” révén. Örömmel értesültünk arról, hogy Kovács Pál-díjat kapott.

- Ön hogyan értékeli e díj megszerzését, kérem meséljen nekünk magáról, sport pályafutásáról.

- Általános iskolás korom óta sportoltam. Mint abban az időben mindenki Keresztesen, én is kézilabdáztam. A gimnáziumban is szinte csak ez a sport létezett számunkra, akkoriban a Debreceni Dózsa bajnokságot is nyert, és az egész megyében nagyon népszerű volt a kézilabda. Varga Pista, Süvöltős. Az én szememben akkor ők voltak a legnagyobb sztárok. Emlékszem, amikor Garzó Jancsi a gimi után Debrecenbe került, a téli szünetben eljött edzésre. Akkor már a Dózsában játszott. Mint egy istenre úgy néztünk fel rá. Persze, hogy megszeressük a sportot, olyan edzőre is szükség volt, mint Molnár tanár úr. Belénk nevelte a küzdő szellemet, a gimiben sok mindenből nyilván volt tartva az iskolacsúcs, és ez igazi versengésre ösztönzött minket. Főiskolás koromban sem hagytam abba a sportot, Martfűn játszottam a Tisza Cipő kézilabda csapatában. Aztán közbe jött a balesetem, úgy tűnt, hogy vége a sportolásnak. 1984-ben Nyíregyházán dolgoztam a repülőtéren, és ott volt néhány szintén mozgássérült srác. Akkor hallottunk az ülőréplabdáról, gondoltuk mi is tudnánk ezt csinálni. Egy röplabdás szakember lett az edzőnk, nulláról kezdtük az egészet, de nagyon akartuk a sikert. Négy év múlva már mi lettünk a magyar bajnokok, és azóta is minden évben a Piremon SE nyerte meg azt. Aztán jöttek a nemzetközi sikerek, a klubcsapattal és a válogatottal is. 1995-ben és 1996-ban megnyertük a Bajnokcsapatok Európa Kupáját, a válogatottal 1995-ben az Európa Bajnokok lettünk. A világbajnokságokon és az olimpiákon is jól szerepelt mindig a válogatott, én utoljára Sydneyben voltam válogatott. Utána abbahagytam, úgy gondoltam, jöjjenek a fiatalok. A klubcsapatban van is sok tehetséges fiatal, még mindig Európa egyik legjobb csapatának számít a Piremon.

- Úgy gondolom, hogy a kitartás és az akarat nagy emberi próbáját kellett kiállnia élete folyamán. Mit üzen azoknak a fiataloknak, akik nem tudják, vagy nem akarják megtalálni az élet értelméhez vezető utat?

- Nem tudok én általános bölcsességet mondani erről, lehet hogy felesleges is, hiszen fiatalon biztos én is „okoskodásnak” tartottam volna bármit. Talán egy dolgot jegyezzenek meg: sikereket csak akkor érhetünk el, ha nagyon sokat áldozunk is érte. Időt, verejtéket, lemondást. Ez mindenre igaz, nem csak a sportra. Kivétel nincs! Csak aki tehetséges valamiben, annak egy kicsit kevesebbet kell áldoznia.

- Úgy tudjuk, hogy különös szenvedéllyel gyűjti a régi rádiókat, híradástechnikai eszközöket. E gyűjtemény egy része jelenleg is a Helytörténeti Múzeumban látható. Vannak-e ezzel kapcsolatos távlati céljai, esetleg egy állandó kiállítás megnyitására lát-e lehetőséget?

- A gyűjteményem felöleli a magyar rádiózás történetét, a kezdetektől. Minden gyűjtőnek az a célja szerintem, hogy mások is gyönyörködhessenek gyűjteményében. Szeretnék egy nagyon színvonalas állandó kiállítást Keresztesen, remélem kapok hozzá segítséget. Már meg van a tervem, hogy hogyan kellene egy ilyet csinálni. Egy interaktív kiállításra gondolok, ahol az adott kor rádiójából korabeli műsor szól, és a látogatók tetszőlegesen ki tudják választani, hogy melyik rádiót akarják hallgatni. Ezt egy számítógép segítségével meg lehet valósítani, ehhez korabeli hanganyag is van.

- Ön a „Keresztesi Hírek” kiadásában jelentős szerepet vállal. Hogyan értékeli e városi lap tartalmát, szerkesztőinek munkáját?

- Azt gondolom, hogy jó döntés volt elindítani ezt az újságot. Sokszor hallom Keresztesen, amikor beszélünk valamiről, hogy „igen, olvastam az újságban”. Jónak tartom tartalmilag is. Talán egy olyan sorozatot el tudnék képzelni, amelyben egy szakember összefoglalná a település múltját, a környéken előkerült régészeti leletek tükrében. Hiszen ritka gazdag Keresztes környéke ilyenekben. Esetleg év végén lehetne benne egy színes falinaptár. Azt megígérem, hogy ennek kivitelezésébe még segíteni is tudok.

Gratulálunk a Kovács Pál-díjhoz, amelyet kiemelkedő munkájáért kapott! Jó erőt, egészséget, családi életben sok boldogságot és örömet kívánunk!